

Skatteministeriet

29. november 2017
J.nr. 2017 - 6590

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 13 af 6. oktober 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for provenuvirkningen ved at indsætte værnsregler for virksomheders mulighed for at fremføre underskud. Ministeren bedes redegøre for dette ved henholdsvis en model, hvor man maksimalt kan fremføre underskud i 5 år og i 3 år. Endvidere bedes provenuet oplyst i umiddelbar virkning, efter tilbageløb men før adfærd og efter adfærd samt i varig virkning.

Svar

Ved besvarelsen lægges det til grund, at det alene er selskabers underskud, dvs. skattepligtige efter selskabsskatteloven, som i givet fald ville skulle omfattes af en fremførselsbegrænsning på 3 eller 5 år. Efter gældende regler kan selskabers fremførselsberettigede underskud op til 8,025 mio. kr. (2017-niveau) fradrages fuldt ud i positiv indkomst, mens underskud herudover alene kan nedbringe det resterende overskud med 60 pct. i de år, hvor det fradrages. Uudnyttet underskud kan fremføres uden tidsbegrænsning til fradrag i senere års overskud.

I det følgende gives en overordnet vurdering af de langsigtede provenumæssige konsekvenser ved at indføre en grænse, så selskabers underskud maksimalt kan fremføres i henholdsvis 3 år og 5 år. Vurderingen tager udgangspunkt i de oplysninger om selskabernes fremførselsberettigede underskud, der fremgår af SKATs underskudsregister. Skønnet er behæftet med usikkerhed.

Ifølge SKATs register er der opstået nye underskud på sammenlagt knap 46,5 mia. kr. om året i perioden 2014 til 2016. På baggrund af registrets oplysninger vurderes det, at ca. 10 pct. af disse underskud aldrig vil blive fradraget i fremtidige overskud, fordi selskaberne lukker, fx som følge af konkurs.

De resterende ca. 41,5 mia. kr. vil blive fradraget i efterfølgende års overskud. Dette kan for det enkelte selskab ske over en kortere eller længere årrække. På baggrund af underskudsregistrets oplysninger vurderes det, at selskaberne årligt i gennemsnit udnytter ca. 20 pct. af deres tilbageværende underskud til fradrag i overskud. Efter tre år vil selskaberne således i gennemsnit have anvendt knap 50 pct. (20,4 mia. kr.) af deres underskud, mens de efter 5 år vil have anvendt ca. 67 pct. (28,2 mia. kr.) af deres underskud. En grænse på 3 år vil således medføre, at underskud for ca. 21,5 mia. kr. bortfalder før selskaberne kan nå at modregne dem i fremtidige overskud. Hvis grænsen sættes til 5 år, vil underskud for ca. 13,7 mia. kr. bortfalde.

Det umiddelbare langsigtede merprovenu vil ved en selskabsskattesat på 22 pct. udgøre ca. 4,7 mia. kr. årligt ved en grænse på 3 år og ca. 3,0 mia. kr. årligt ved en grænse på 5 år. Lægges det beregningsteknisk til grund, at tilbageløb og adfærd svarer til en forhøjelse af selskabsskattesatsen vil det årlige merprovenu efter adfærd og tilbageløb kunne beregnes til henholdsvis 2,9 mia. kr. og 1,9 mia. kr.

Provenuberegningen er opsummeret i *tabel 1*. Det bemærkes, at der er tale om det årlige merprovenu på langt sigt. Afhængig af evt. overgangsregler, herunder om eksisterende

underskud også vil blive omfattet af grænsen, vil provenuet på kort sigt kunne være betydelig lavere.

Tabel 1. Langsigtet årligt merprovenu ved at underskud maksimalt kan fremføres i 3 år eller 5 år

(mia. kr.)	3 år	5 år
Samlede årlige underskud	46,5	46,5
- heraf andel der bortfalder fx pga. konkurs (10 pct.)	4,7	4,7
- heraf andel der udnyttes over en årrække (90 pct.)	41,9	41,9
Underskud, der udnyttes før forældelse	20,4	28,2
Underskud, der bortfalder pga. forældelse	21,5	13,7
Umiddelbart merprovenu (skatteværdi 22 pct.)	4,7	3,0
Merprovenu efter tilbageløb	4,0	2,6
Merprovenu efter tilbageløb og adfærd	2,9	1,9

Kilde: Skatteministeriet.

Afslutningsvis bemærkes, at en begrænsning af selskabernes mulighed for at fremføre underskud vil medføre en forvriddning af investeringsstrukturen væk fra investeringer med større risiko og højt forventet afkast, herunder investeringer i forskning og udvikling. Det skyldes, at disse investeringer ofte giver anledning til underskud i en længere årrække, før end de giver overskud. Dette trækker i retning af, at en begrænsning i selskabernes muligheder for at fratække underskud kan have en større negativ effekt på investeringerne end en forhøjelse af selskabsskatten. Der forligger dog ikke et grundlag, der muliggør en kvantificering af denne forvriddningseffekt.

Regeringen ønsker ikke at stramme reglerne for underskudsfræmførelse, da det som beskrevet vil begrænse og forvride investeringerne, hæmme væksten og koste arbejdspladser.